

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 16

ÚPLNÝ SLOVENSKÝ PREKLAD

Redakčná poznámka

Tento text je verným prekladom historickej nahrávky. Zachováva autorov hlas, dobovú terminológiu, listy, citácie, dátumy a súradnice. Závažné obvinenia, konšpiračné výklady, opisy tajných zbraní a vojenské udalosti sú tvrdeniami autora a nie sú týmto prekladom prezentované ako overené fakty.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 25. septembra 1976 a toto je môj mesačný AUDIO LIST® č. 16.

Minulý mesiac som AUDIO LIST č. 15 nahral oveľa skôr než zvyčajne, 2. augusta, pre jeho mimoriadnu naliehavosť. Na páske som odhalil údajné lokality rakiet s viacerými hlavicami a vodíkových bômb, ktoré mal Sovietsky zväz umiestniť v pobrežných vodách 25 krajín sveta — najmä Spojených štátov, Kanady, Britských ostrovov a západnej Európy. Stáli sme vraj na prahu celosvetového prekvapivého jadrového útoku typu Pearl Harbor, no nikto vo federálnej vláde oficiálne nereagoval na moje varovania pred strašnou vojnovou hrozbou. Bolo zrejmé, že ak vládu neprinúti verejná mienka, nič neurobí včas, a preto som sa obrátil na VÁS.

Povedal som vám pravdu o našej zúfalej situácii a požiadal vás, aby ste pomohli zachrániť našu milovanú krajinu tlakom na vládu, aký dokážu vyvinúť iba prebudení a informovaní občania. Vaša ohromujúca odozva bola pre vládu Spojených štátov veľkým šokom a priamo vďaka vášmu úsiliu sa začalo konať. Rakety a bomby v amerických vodách, ktoré som odhalil v AUDIO LISTE č. 15, americké námorníctvo podľa autora odstránilo. Rovnako boli odstránené zbrane pri Britských ostrovoch a na viacerých ďalších miestach sveta. Krutou skutočnosťou však je, priatelia, že sme stále vo veľmi vážnom nebezpečenstve, pretože Sovietsky zväz sa nevzdáva. To znamená, že sa nesmieme vzdať ani vy a ja.

Sovietske námorníctvo teraz nepretržite zápasí a manévruje v snahe znovu zaujať rozhodujúce strategické postavenie na útok, pretože Sovietsi podľa autora stále plánujú bezprostredný jadrový útok na našu krajinu. Ak sa mu má zabrániť, treba urobiť dve veci:

Po prvé, treba im zabrániť získať rozhodujúcu výhodu v bojovom postavení, ktorú sa usilujú dosiahnuť na mori prostredníctvom ponoriek.

Po druhé, skutočnosť, že sa Sovietsky zväz pripravuje uvrhnúť svet do termonukleárnej vojny, musí byť úplne odhalená nielen v Amerike, ale na celom svete. Ako som uviedol minulý mesiac v AUDIO LISTE č. 15, trúfalý celosvetový námorný prekvapivý útok, ktorý je údajne takmer pripravený, robí zo Sovietskeho zväzu totálneho nepriateľa každého iného štátu na Zemi. Keď sa to stane známym, vojenské postavenie Ruska bude veľmi nepríjemné.

Aby som vás oboznámil s udalosťami posledných týždňov, moje dnešné tri témy sú:

Téma č. 1 — AUGUSTOVÁ RAKETOVÁ KRÍZA ROKU 1976

Téma č. 2 — MEDZERA V SPRAVODAJSKÝCH INFORMÁCIÁCH SPOJENÝCH ŠTÁTOV A NOVÉ KOLO SOVIETSKÝCH PODMORSKÝCH RAKIET

Téma č. 3 — NEVYHLÁSENÁ PONORKOVÁ VOJNA, KTORÁ PRÁVE PREBIEHA

Téma č. 1 — Augustová raketová kríza roku 1976

O sovietskych podmorských raketách obkolesujúcich našu krajinu vie čoraz viac verejných činiteľov, no zatiaľ sa k varovaniu verejnosti priblížil iba jeden.

Na republikánskom celoštátnom zjazde 19. augusta 1976 pozvali Ronalda Reagana na rečnícku tribúnu, aby po prejave prezidenta Forda prijímajúcim nomináciu povedal niekoľko slov. Po osobnom úvode a krátkom komentári k straníckemu programu, ktorý pomáhal vytvoriť, prešiel k tomu, na čo skutočne myslel. Začal, citujem:

„Ak si môžem vziať chvíľku, nedávno som dostal jednu úlohu. Niektí ma požiadali, aby som napísal list do časovej schránky, ktorú v Los Angeles otvorila o sto rokov počas nášho tristého výročia. Zdalo sa to ako jednoduchá úloha. Navrhli mi, aby som napísal niečo o dnešných problémoch a otázkach, a pustil som sa do toho počas jazdy autom pozdĺž pobrežia, keď som na jednej strane hľadel na modrý Tichý oceán a na druhej na hory. Nemohol som si pomôcť a premýšľal som, či to tam o sto rokov bude také krásne ako v ten letný deň.“

Po niekoľkých slovách o rozličných výzvach pokračoval, citujem:

„Žijeme vo svete, v ktorom veľmoci proti sebe namierili strašné ničivé rakety — jadrové zbrane, ktoré môžu v priebehu niekoľkých minút doraziť do krajiny protivníka a prakticky zničiť civilizovaný svet, v ktorom žijeme. A zrazu mi to došlo: tí, ktorí si tento list o sto rokov prečítajú, budú vedieť, či boli tieto rakety odpálené. Budú vedieť, či sme zvládli našu výzvu. To, či budú mať slobodu, ktorú sme doteraz poznali my, bude závisieť od toho, čo urobíme tu. Budú sa obzerať späť s vďačnosťou a hovoriť: ‚Vďaka Bohu za tých ľudí z roku 1976, ktorí zabránili strate slobody, ktorí nás aj po sto rokoch udržali slobodných a uchránili náš svet pred jadrovým zničením?‘ A ak zlyháme, pravdepodobne si ten list vôbec neprečítajú, pretože hovoril o individuálnej slobode a im nebude dovolené o nej hovoriť ani čítať. Toto je naša výzva.“

Podľa autora nie je náhoda, že Reaganovi pri pohľade na vody pri kalifornskom pobreží prišli na um jadrové rakety. Od 11. augusta sme boli v telefonickom kontakte a keď vyslovil toto varovanie, vedel všetko o údajných sovietskych podmorských raketách. Väčšina poslucháčov však nepochopila, kam mieri, pretože od vlády ani veľkých médií nedostala nijakú inú stopu o sovietskej hrozbe. Osud nášho národa, a teda aj sveta, spočíval počas augusta 1976 v rukách tých, ktorí počuli moje obvinenia a konali.

Stalo sa toto: počas augusta bola vláda Spojených štátov pod rastúcim tlakom ľudí, ako ste vy, z celého sveta. Posielali kópie mojich pásov, odovzdávali obvinenia a požadovali konanie. Prvý náznak účinku prišiel 14. augusta 1976, keď som sa dozvedel, že sovietskemu programu podmorských rakiet prideliť tajný krycí názov. Odstránenie rakiet však stále nebolo schválené a bez tlaku verejnosti sa schváliť nemalo.

Prvý konkrétny krok v augustovej raketovej kríze však nevykonali Spojené štáty, ale Kanada. Kanadské námorníctvo 17. augusta 1976 našlo raketu pri Crescent Beach neďaleko Vancouveru v Britskej Kolumbii, no nedokázalo ju vyzdvihnúť. Premiér Pierre Trudeau, ktorý v tom čase nedostával od americkej vlády spoluprácu, predvolal do Ottawy sovietskeho chargé d'affaires Nikolaja Makarova a požadoval, aby raketu odstránil samotný Sovietsky zväz. A ten ju podľa autora odstránil.

Dňa 25. augusta navštívili oblasť Vancouveru tri sovietske lode — torpédoborce Sposobnyj a Gnevnyj a tanker Ilim. Na jednej z lodí pricestoval kontradmirál Vladimir Varganov, ktorý návštevu „dobrej vôle“

použil ako krytie. Nasledujúce popoludnie kanadskí potápači potvrdili, že raketa zmizla.

Veľká Británia medzitým začala vážne konať, aby sa zbavila dvanástich podmorských rakiet a bômb obkolesujúcich Britské ostrovy. Premiér James Callaghan zvolal 18. augusta 1976 o 11.00 londýnskeho času mimoriadne zasadnutie kabinetu. Zúčastnili sa prvý lord admirality, prvý námorný lord a niekoľko veliteľov flotily. Cieľom bolo vypočúť si moje AUDIO LISTY č. 14 a 15, ktoré prišli do Anglicka diplomatickou poštou. Už vedeli, že moje informácie sú podľa autora presné, pretože predchádzajúci deň objavili sovietsku raketu pri Vancouveri. Kráľovské námorníctvo preto nestrácalo čas. Do 27. augusta 1976 boli odstránené všetky rakety okrem jednej a krátko nato aj posledná.

Koncom augusta začali vďaka silnejúcemu tlaku verejnosti konať aj Spojené štáty. Prezident Gerald Ford tentoraz konal samostatne, prehlasoval rockefellerovského agenta Henryho Kissingera a povolil odstránenie sovietskych bômb a rakiet okolo Spojených štátov.

Americké námorníctvo po konečnom uvoľnení rúk konalo rýchlo podľa informácií v AUDIO LISTE č. 15. Do večera 26. augusta 1976 malo odstrániť sedem sovietskych zbraní v našich vodách — šesť rakiet a jednu vodíkovú bombu — a do 31. augusta malo byť celé americké pobrežie vyčistené. Hrozba, ktorú som opísal minulý mesiac, bola podľa autora konečne odstránená pomocou informácií, ktoré som zverejnil.

Vláda všeobecne a armáda osobitne však boli stále pod silným tlakom verejnosti. V domnienke, že sovietska hrozba sa skončila, zvolili techniku, ktorá sa stala vo Washingtone bežnou: „vierohodné popieranie“, osobitný druh byrokratickej dvojzmyselnej reči. Zbor náčelníkov štábov a námorníctvo práve dokončili potenciálne nepredstaviteľne nebezpečnú operáciu na odstránenie rakiet. Splnili povinnosť a najmä námorníctvo si zaslúži vďaka, že úlohu vykonalo bez zranení.

Mali by byť oslavovaní ako hrdinovia a celý národ by sa za nimi mal s oprávnenou hrdosťou postaviť. V nočnej more postupného odovzdávania sa Sovietom nazývanej „uvoľnenie napätia“ to však podľa autora nefunguje. Dokonca aj vojenská vodcovia sú tak zviazaní sieťou „jedného sveta“, že svoju povinnosť voči sovietskej hrozbe môžu splniť iba tak, že zataja, že ju plnia.

Len čo bola operácia pri našom pobreží dokončená, armáda začala vydávať „vierohodné popretia“ mojich obvinení. Dňa 31. augusta 1976 viceadmirál B. R. Inman, úradujúci riaditeľ Obrannej spravodajskej služby, odpovedal na otázku, ktorú virgínsky senátor Harry F. Byrd ml. poslal ministrovi obrany Donaldovi Rumsfeldovi už niekoľko týždňov predtým. Inmanov list uvádzal argumenty, prečo by sa každá obozretná vláda vrátane ZSSR zrejme zdržala umiestňovania takých rakiet a bômb do našich vôd. Jadrom listu bola veta, citujem:

„V súčasnosti neexistujú nijaké dôkazy naznačujúce, že Sovieti umiestnili do teritoriálnych vôd Spojených štátov podmorské jadrové zariadenia vrátane rakiet s viacerými hlavicami.“

Technicky admirál Inman podľa autora hovoril pravdu, pretože k 31. augustu 1976, keď list napísal, boli všetky údajné dôkazy — rakety a bomby — odstránené. Pri povrchnom čítaní však list vyvolával dojem, že moje obvinenia nikdy neboli pravdivé.

Podobne mi nasledujúci deň, 1. septembra 1976, napísal generál George S. Brown, predseda Zboru náčelníkov štábov. Pentagon jeho list kopíroval a rozosielať po celom svete. Teraz ho prečítam celý:

„Vážený Dr. Beter,

bol som upozornený na vašu nedávnu nahrávku, v ktorej tvrdíte, že v pobrežných vodách Spojených štátov boli umiestnené sovietske jadrové hlavice a vodíkové bomby. Tieto tvrdenia som preskúmal a nenachádzam ani štipku pravdy v nijakom z vašich vyjadrení v tejto veci. Dovoľte mi ubezpečiť vás o

schopnosti tejto krajiny odhaliť akékoľvek takéto agresívne konanie Sovietskeho zväzu alebo ktorejkoľvek inej svetovej mocnosti.

Sme pripravení vopred posúdiť a komentovať akékoľvek takéto informácie, ktoré v budúcnosti získate a ktoré sa dotýkajú životne dôležitej otázky našej národnej bezpečnosti.

S úctou,

George S. Brown generál USAF“

Pri povrchnom čítaní Brownov list vzbudzuje dojem, že celý môj príbeh bol podvod. Skutočným kľúčom je však opäť slovo „nenachádzam“ v prítomnom čase. V poslednej vete mi generál Brown navyše signalizoval, že ak získam ďalšie informácie, dvere zostanú otvorené. A keď ku mne list dorazil, ďalšie informácie som už mal, pretože Sovietsky zväz sa podľa autora nevzdával.

Téma č. 2 — Medzera v spravodajských informáciách a nové kolo rakiet

Popoludní 7. septembra 1976 som dostal Brownov list z 1. septembra. Ironicky som sa v ten istý deň dozvedel, že sa práve začína „druhé kolo“ sovietskej podmorskej raketovej krízy. Los Angeles ohrozovali tri nové podmorské rakety a pri San Diegu sa mala opäť nachádzať ďalšia. Brownovi som preto odpovedal:

„Vážený generál Brown,

dnes som dostal váš list z 1. septembra. Plne rozumiem stanovisku, ktoré teraz zaujimate; iné vlády ho však nezaujali. Poznajú pravdu, poznám ju ja a pozná ju aj prezident Ford. Pravdou je, že počas augusta 1976 bol čiastočne odvrátený prekvapivý sovietsky jadrový útok celosvetového rozsahu.

Nemýľte sa: obrovské budovanie sovietskych jadrových rakiet na súši i na mori na celom svete zostáva jasným a aktuálnym signálom bezprostredného prekvapivého útoku obrovských rozmerov. V roku 1962 sme mali sovietsku raketovú krízu na Kube; v roku 1971 sovietsku raketovú krízu v kanadských a amerických teritoriálnych vodách, ktorá bola zatajená pred americkým ľudom; a teraz, v roku 1976, svet opäť prežíva ďalšiu sovietsku raketovú krízu. Svet sa musí dozvedieť o odvahe prezidenta Forda ako hlavného veliteľa, ktorý minulý mesiac odstránil neuveriteľné prekážky a začal čeliť sovietskej výzve.

Vo svojom liste uvádzate, citujem: „Sme pripravení vopred posúdiť a komentovať akékoľvek takéto informácie, ktoré v budúcnosti získate a ktoré sa dotýkajú životne dôležitej otázky našej národnej bezpečnosti.“

Vzhľadom na to a na naliehavosť situácie vás s úctou žiadam o súkromné stretnutie vo vašej kancelárii počas nasledujúcich desiatich (10) dní. Predložím dôkazy o platnosti všetkých svojich obvinení a za konkrétnych podmienok vás oboznámim s ďalšími strategickými miestami sovietskych jadrových rakiet v našich pobrežných vodách a inde, o ktorých možno neviete a ktoré predstavujú jasné a aktuálne nebezpečenstvo pre našu národnú bezpečnosť.

S úctou,

Peter Beter“

Krátko po doručení môjho doporučeného listu do Pentagonu zavolať námorný kapitán Sidney V. Wright ml. v mene generála Browna, aby zariadil stretnutie. Dohodli sme sa na štvrtok 16. septembra o 15.00 v Brownovej kancelárii. Ako svedok ma sprevádzal spolupracovník. Presne o 15.00 sa začalo stretnutie s generálom Brownom a kapitánom Wrightom, ktorý ho s mojím súhlasom nahrával.

Napriek verejnému postoju, ktorý doteraz musel zastávať, mi Brown povedal, že prehlasoval svoj štáb, aby sa so mnou mohol stretnúť. Hoci mnohé poznámky formuloval veľmi opatrne, rozhovor trval viac než hodinu bez prerušenia, telefonátov alebo ukončenia pre nedostatok času.

Odvzdal som mu osobitnú pásku iba pre jeho uši s údajnými polohami 48 nových rakiet ohrozujúcich Spojené štáty. Do dvoch dní ich americké námorníctvo podľa autora začalo odstraňovať. Brown sa mi zaviazal k trom veciam a ja k jednej. Na splnenie svojho záväzku som mu 17. septembra 1976 poslal doporučený list:

„Vážený generál Brown,

ďakujem vám, že ste mi včera umožnili viac než hodinu rokovať vo vašej kancelárii. Počas rozhovoru som spomenul, že sovietske jadrové zariadenie odstránené zo Seal Harbor v štáte Maine bolo prevezené k leteckej základni Otis na Cape Code v Massachusetts a v čase nášho včerajšieho stretnutia tam stále bolo. Požiadali ste ma o podrobnosti jeho polohy.

Faktom podľa mojich informácií je, že americké námorníctvo začalo zariadenie zo Seal Harbor vyzdvihovať neskoro v sobotu 28. augusta 1976 a popoludní 29. augusta bolo na pláži pripravené na prevoz. Večer ho nákladné auto odviezlo na letisko v Auguste v štáte Maine. Popoludní 30. augusta bolo letecky dopravené z Augusty na základňu Otis na Cape Code, kde lietadlo pristálo 30. augusta 1976 o 17.13 EDT. Odtiaľ ho previezli na odľahlé miesto na západnej strane Buzzards Bay.

Vyše dvoch týždňov zostalo medzi jednou a dvoma míľami východne od mestečka Marion v Massachusetts, na malom polostrove zakončenom Butler's Point. Súradnice: 41° 42' 0" s. š.; 70° 43' 30" z. d.

Zbraň zo Seal Harbor tam zostala približne do 22.00 EDT včera, 16. septembra 1976. Menej než šesť (6) hodín po našom stretnutí však miesto opustila. Dnes sa nachádza asi 24 míľ západne od New Londonu v Connecticute, približne na 41° 19' 0" s. š.; 72° 31' 0" z. d.

Keby som o poslednom presune nevedel, výsledkom by bola ozvena vášho listu z 1. septembra 1976, v ktorom uvádzate, že ‚nenachádzate‘ dôkazy na podporu mojich obvinení. Váš list bol, samozrejme, napísaný 43 dní po tom, čo som obvinenia prvýkrát vyslovil, a iba niekoľko hodín po tom, čo americké námorníctvo odstránilo všetky sovietske rakety.

S úctou,

Peter Beter“

Priatelia, generál Brown podľa autora pracuje s medzerou v spravodajských informáciách, ktorú vytvoril minister zahraničných vecí Henry Kissinger. Spojenecké spravodajské zdroje mi hovoria, že sa boja niektoré informácie, ktoré dávajú mne, zdieľať s oficiálnou spravodajskou komunitou Spojených štátov, pretože Kissinger ich údajne okamžite odovzdá Sovietskemu zväzu. Veľké časti amerického spravodajského aparátu sú tak nezávislé, že sa necítia zodpovedné ani prezidentovi. Pracujú pod vedením Kissingera, ktorý vďačí za moc štyrom bratom Rockefellerovcom a zároveň má pracovať v záujme Sovietskeho zväzu.

Mnohí spravodajskí pracovníci sú, samozrejme, vlasteneckí a lojálni a robia všetko pre ochranu krajiny. Vďaka nim sa Zbor náčelníkov štábov asi pred 90 dňami prvýkrát dozvedel, že Sovietsi údajne umiestnili rakety a bomby v amerických vodách. Pre spravodajskú medzeru však nezískal úplné informácie. Dostal ich až po mojom verejnom odhalení minulý mesiac. Keby som ich poskytol súkromne a neurobil z veci verejnú otázku, Kissinger by podľa autora dokázal zablokovať ich odstránenie.

Znaky rastúcej spravodajskej medzery sú podľa autora všade. Pred niekoľkými rokmi sa verilo, že Spojené štáty majú veľký náskok v technológii viacnásobných raketových hlavíc, no už v roku 1971 sa v našich vodách našli sovietske rakety krátkeho doletu s viacerými jadrovými hlavicami, ako som odhalil v AUDIO LISTE č. 14.

Pred niekoľkými rokmi sa od Ruska neočakávala skutočná hrozba v námornom letectve. V júli 1976 však prvá sovietska lietadlová loď Kyjev vplávala cez Bospor do Stredozemného mora, čím podľa autora otvorene porušila Montreuxský dohovor z roku 1936. Namiesto malých zavalitých lietadiel, ktoré očakával Pentagon, nesie moderné stroje porovnateľné s americkými F-4 Phantom a navyše schopné kolmého vzletu. Sovieti budujú najmenej štyri ďalšie lode triedy Kyjev. Prvá sa teraz nachádza v Severnom mori, aby posilnila sovietske letectvo, ktoré je v tej oblasti slabinou.

Vojenskú filozofiu uvoľnenia napätia mi vysoký vojenský predstaviteľ vyjadril slovami, citujem: „Sledujeme, čo robia oni, oni sledujú, čo robíme my, a to je dobré. Zabránuje to chybným odhadom.“ To však znamená, že hráme nepretržitú vojnovú hru so všetkými životmi v stávke. Pre spravodajskú medzeru nemožno chybnému odhadu zabrániť; stáva sa nevyhnutným a s ním aj TERMOJADROVÁ VOJNA.

Téma č. 3 — Nevyhlásená ponorková vojna

Včera 24. septembra 1976 predniesol minister námorníctva J. William Middendorf II. veľmi dôležitú správu na mediálnom obede Americkej bezpečnostnej rady v Army-Navy Clube vo Washingtone. Hovoril o veciach, na ktoré by mal byť upozornený každý Američan, no veľké médiá to považovali za neudalosť. Baltimore Sun a Washington Star uverejnili články o úlomkoch prejavu, no minuli jeho základný význam. Washington Post, New York Times a ostatné veľké médiá nepovedali nič. Ďalší pokus varovať Američanov bol podľa autora umlčaný.

Na opačnej strane sveta však Radio Australia venovalo Middendorfovmu prejavu zaslúženú pozornosť a pochopilo podstatu. Dnes ráno o 8.00 EDT vysielalo, citujem:

„Minister námorníctva pán William Middendorf vo Washingtone varoval, že rastúca sila sovietskeho námorníctva vytvorila pre Spojené štáty núdzovú situáciu. Povedal tiež, že dôraz Sovietskeho zväzu na civilnú obranu predstavuje ďalší hrozivý trend.

Pán Middendorf uviedol, že Sovietsky zväz má dnes 345 ponoriek, z ktorých mnohé sú na jadrový pohon a vyzbrojené raketami schopnými zasiahnuť každé mesto v Spojených štátoch. Naproti tomu Spojené štáty majú iba 169 ponoriek. Pán Middendorf povedal, že dôkazom ďalšej hrozivej zmeny pre blízku budúcnosť je vývoj 40 000-tonových sovietskych lietadlových lodí triedy Kyjev, pričom ďalšie štyri sú údajne vo výstavbe. Kým Sovietsky zväz vyrába ponorky a vojnové lode míľovými krokmi, americké námorníctvo sa za posledných šesť rokov takmer zmenšilo na polovicu, na 474 lodí.“

Volá minister námorníctva „vlk“ bez dôvodu? Tvrdím, že nie, keď vieme to, čo vieme. Podľa medzinárodného práva je zamínovanie prístavov iného štátu vojnovým aktom. Sovietsky zväz už podľa autora vnikol do našich teritoriálnych vôd nielen s mínami, ale s vodíkovými bombami a jadrovými raketami s viacerými hlavicami. My sme okolo Sovietskeho zväzu podobné zbrane neumiestnili, takže sovietske kroky sú vojnovými aktmi a čistou agresiou.

V čase, keď vyslovujem tieto slová, prebieha podľa autora vo vodách okolo našej krajiny nevyhlásená ponorková vojna medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi. Zatiaľ je v štádiu sovietskeho manévrovania na útok; Sovieti majú pri Spojených štátoch takmer polovicu ponorkovej flotily. Našou výzvou je zabrániť eskalácii do totálnej vojny, ktorú majú plánovať. Musíme pochopiť, čomu čelíme.

Ako som vysvetlil pred niekoľkými mesiacmi v AUDIO LISTE č. 13, VOJNA SA NESTANE LEN TAK. Plánujú a zámerne ju spúšťajú tí, pre ktorých je túžba po moci dôležitejšia než životy druhých. Sprisahania a zrady sú pri tom bežné. Hrozba sovietskeho jadrového útoku je podľa autora priamo spojená s trojstranným bojom o moc: na jednej strane Rockefellerovci, na druhej Sovietsky zväz a uprostred Henry Kissinger, slúžiaci obom stranám.

Štyria bratia Rockefellerovci podľa autora desaťročia zrádzali a využívali americký ľud hospodársky, politicky i vo vojnách na vlastné obohatenie a rozšírenie moci. Osobitne spolupracovali so Sovietskym zväzom. Ten ich teraz zrádza a obrovskú vojenskú moc vybudovanú s rockefellerovskou pomocou sa snaží využiť na okamžité získanie svetovej nadvlády.

Henry Kissinger bol 20 rokov kľúčovým rockefellerovským agentom v rockefellerovsko-sovietskom spojení a v posledných rokoch výhradným — opakujem, výhradným — rokovateľom so Sovietmi v mnohých citlivých oblastiach za zatvorenými dverami. Kissinger však vidí nápis na stene. Vie, že Nelson Rockefeller sa pokúša odsunúť prezidenta Forda a prevziať moc. Keby sa to stalo, Rockefeller by bol na dosah diktatúry, po ktorej dlho túžil, a Kissinger by pre bratov Rockefellerovcov prežil svoju užitočnosť. Pre svoje vedomosti by sa stal nebezpečnou príťažou.

Kissinger sa podľa autora priklonil k Sovietskemu zväzu, ktorý považuje za budúceho víťaza. Nielenže vytvoril spravodajskú medzeru, ale svojím jedinečným postavením zatajoval kritické informácie dokonca aj pred štyrmi bratmi Rockefellerovcami. Vyjednal dohodu o „JADROVEJ BEZPEČNEJ ZÓNE“ v prospech Rockefellerovcov v plánovanej vojne, no zároveň sa mal s Kremľom sprisahať na sovietskej zrade, ktorá teraz prebieha.

Vojenská hrozba úzko súvisí s politickými manévrami v Spojených štátoch. Nelson Rockefeller chce aj v tejto neskorej chvíli čo najrýchlejšie odstrániť Forda v nádeji, že nebezpečnú situáciu využije vo vlastný prospech. Finančný škandál proti Fordovi, ktorý mal pripravený už mnoho mesiacov, sa začal vyšetrovaním prezidenta Úradom osobitného prokurátora pre Watergate. Sovietska hrozba je však reálna, času je málo, a preto, ako Nelson Rockefeller opakuje: „Môže sa stať čokoľvek.“

Keď sa Nelson Rockefeller zmocní prezidentskej moci, môže vyhlásiť „národnú núdzu“ pre raketovú hrozbu a aktivovať diktátorské kontroly vo výkonnom nariadení č. 11921, o ktorom som hovoril v AUDIO LISTE č. 14. Na tom nič nemení zákon, ktorý Ford podpísal 14. septembra 1976 a ktorý bol niekde nepravdivo vykresľovaný ako odstránenie núdzových právomocí prezidenta.

Sovietske vojenské sily sú medzitým podľa autora rozmiestňované do útočných pozícií. V Európe je pri hraniciach so Západným Nemeckom a Rakúskom vyše 4 000 sovietskych tankov. Námorné a obojživelné sily sú pripravené v Baltickom a Severnom mori. Najhrozivejšie je však rozmiestnenie ponoriek okolo Spojených štátov.

V posledných dňoch sa sovietske ponorky údajne hrnú na bojové stanovištia pri východnom, západnom a mexickom pobreží. K dnešnému dňu, 25. septembru 1976, má byť v postavení najmenej 142 sovietskych ponoriek, zoradených v presných rozostupoch pri východnom a západnom pobreží a sústredených najmä v Mexickom zálive. Ich počet je takmer rovnaký ako celá americká ponorková flotila, ktorá je rozptýlená po svete.

Veľkou sovietskou výhodou je schopnosť námorného velenia nepretržite komunikovať s ktoroukoľvek alebo so všetkými ponorkami. Americké námorníctvo sa takú schopnosť vyše desať rokov pokúša získať cez PROJEKT SEAFARER, ktorý bol opakovane zmarený. Sovietsky systém má byť ešte pokročilejší a umožňuje ponorkám koordinovane reagovať na zmeny plánov.

Väčšina ponoriek na bojových stanovištiach je pripravená priamo sa zapojiť do boja. Niektoré však stále rozmiestňujú rakety pri našom pobreží. Sovietsi na to majú osobitný malý, veľmi obratný typ ponorky schopný pôsobiť v plytkej vode a tesných priestoroch. Rakety sú malé pre krátky dolet a satelitné navádzanie. Trup ponoriek má povrch pohlcujúci sonarové signály namiesto ich odrazu a pomalým pohybom nevytvárajú hluk zachytiteľný pasívnym sonarom. Vďaka podrobným informáciám údajne poskytnutým Kissingerom tak Sovietsi zmenili naše sonarové siete na ďalšiu Maginotovu líniu.

Od AUDIO LISTU č. 15 mali byť ďalšie rakety a bomby rozmiestnené aj inde vo svete. K 21. septembru 1976 obkolesovalo Britské ostrovy 23 nových podmorských rakiet. V ten deň som úplné informácie odovzdal britskej spravodajskej službe, aby Kráľovské námorníctvo mohlo znovu konať.

Inde sa situácia zásadne nezmenila s výnimkou Latinskej Ameriky. Minulý mesiac ju ešte podmorské rakety neohrozovali, no teraz má Mexiko šesť rakiet v pobrežných vodách; Britský Honduras, Honduras a Guatemala po jednej; pri Kostarike sú tri. Pôvodnú raketu zo severu Panamského prieplavu americké námorníctvo odstránilo, no Sovietsi mali umiestniť tri nové južne od prieplavu v Panamskom zálive:

7° 52' 20" s. š.; 79° 35' 22" z. d.

18° 19' 24" s. š.; 78° 58' 12" z. d.

7° 57' 17" s. š.; 78° 37' 54" z. d.

Jedna raketa má byť pri Suriname, dve pri Ekvádore, dve pri Peru, tri pri Čile a po dve pri Argentíne a Brazílii.

Jadrové rakety v Guyane, predtým pri letisku Atkinson pri Georgetowne a potom presunuté na juh, mali byť opäť premiestnené mierne na sever a západ na 5° 29' 33" s. š.; 58° 55' 53" z. d. Severozápadne od Georgetownu má byť zásobovacia raketová základňa pre sovietske ponorky na 6° 56' 24" s. š.; 58° 25' 27" z. d.

Ponorky sa majú zásobovať jadrovými raketami aj na staniciach na Kube a v Nikarague. Na Kube je údajný jadrový sklad pri severnom pobreží severozápadne od Camagüey na 22° 7' 37" s. š.; 78° 21' 32" z. d. Donedávna boli v betónových silách pod morom na severnom a južnom pobreží Kuby aj útočné rakety pripravené zasiahnuť juh Spojených štátov a Panamský prieplav, no tie mali byť odstránené. V Nikarague má byť jadrový sklad na východnom pobreží na 12° 49' 42" s. š.; 83° 50' 45" z. d.

Dňa 16. septembra som generálovi Brownovi odovzdal zoznam 48 nových miest v okolí Spojených štátov, kde mali byť počas prvých dvoch septembrových týždňov umiestnené rakety a bomby. O dva dni ich námorníctvo rýchlo vyzdvihovalo a už takmer všetky odstránilo. My však vyzdvihneme jednu a Sovietsi položia ďalšiu.

Od stretnutia s Brownom mali Sovietsi rozmiestniť sedem ďalších rakiet. Do včerajšieho popoludnia námorníctvo našlo a odstránilo dve — severovýchodne od Vero Beach a juhovýchodne od Jacksonville na Floride.

K dnešnému dňu zostávajú štyri z ďalších piatich:

Pri Miami na Floride: 25° 19' 0" s. š.; 80° 12' 50" z. d.

Na juhozápadnom konci Pamlico Sound v Severnej Karolíne: 35° 4' 20" s. š.; 76° 30' 20" z. d.

Na severovýchodnom konci Pamlico Sound, asi 20 míľ južne od Kitty Hawk: 35° 40' 0" s. š.; 75° 38' 50" z. d.

Pri Valdeze na Aljaške: 60° 51' 50" s. š.; 147° 5' 0" z. d.

Ďalšia bola umiestnená v nedeľu večer 20. septembra 1976 pri Bloodsworth Island v Chesapeackom zálive na 38° 12' 25" s. š.; 76° 11' 55" z. d., ale teraz ju odstraňujú.

Raketa pri Bloodsworth Island je osobitný prípad. Najprv však treba spomenúť nový trik, ktorým sa Sovietsky zväz údajne snaží zmiatť námorníctvo dostatočne dlho, aby znovu rozmiestnil dosť rakiet na útok. Na niektorých vyčistených miestach umiestňuje nové rakety veľmi blízko pôvodnej polohy. Keď sa hlásenie zapíše do hlavnej mapy námorníctva, všimne sa zhoda s miestom odstránenej rakety a prirodzeným predpokladom bude, že nové hlásenie iba opakuje staré a je neaktuálne. Nová raketa by tak zostala nepovšimnutá. Sovieti ju však umiestnia dostatočne ďaleko, aby ju bez úplne nového prehľadania oblasti nebolo možné nájsť.

Približne včera napoludnie som podľa autora mohol potvrdiť dve nové rakety takto umiestnené na starých miestach: pri Gulfporte v Mississippi na 30° 17' 20" s. š.; 89° 18' 25" z. d.; a pri Mobile v Alabame na 30° 38' 40" s. š.; 87° 59' 0" z. d. Obe miesta sú takmer totožné s tými, ktoré som Brownovi uviedol 16. septembra a ktoré boli do 21. septembra vyčistené.

Malá raketonosná ponorka mala raketu pri Bloodsworth Island, približne medzi Baltimorom a Norfolkom, umiestniť v nedeľu 20. septembra o 22.30 EDT a potom zamieriť na juh k Norfolku. Nasledujúce ráno, v pondelok 21. septembra o 10.00, bola s najmenej jednou ďalšou termonukleárnou zbraňou pri ústí Chesapeackého zálivu, no zastavila sa a predstierala nečinnosť na dne. Mala ležať asi 10 míľ severovýchodne od Norfolku na 37° 6' 20" s. š.; 76° 7' 10" z. d.

Po získaní tejto informácie som okamžite zavolať do Brownej kancelárie a odovzdal ju kapitánovi Sidneymu V. Wrightovi ml. Americké námorníctvo tak podľa autora dostalo príležitosť chytiť sovietsku raketonosnú ponorku pri číne. Kým budete počúvať túto pásku, raketa pri Bloodsworth Island bude vďaka prebiehajúcej akcii odstránená, no v čase nahrávky je ponorka stále na mieste.

Ponorka tam podľa autora zostane s nákladom hromadného ničenia, kým ju námorníctvo nevytiahne, pretože sa stala hrobkou posádky. V pohonnom zariadení sa niečo pokazilo a sovietska posádka zomrela. Ponorka stále naplnená jadrovými zbraňami sa zmenila na obrovskú minú vo vodách pri najväčšom sústreďení amerického námorníctva a zostane ňou, kým ju námorníctvo neodstráni.

Priatelja, hrozba vojny zo Sovietskeho zväzu nikdy nebola taká veľká a bezprostredná ako teraz. Stále som však pevne presvedčený, že aj dnes možno zabrániť streleckej vojne. Náš osud zostáva vo VAŠICH rukách. Viac než kedykoľvek predtým verím, že americký ľud, keď sa dozvie pravdu, dokáže úlohu splniť.

Kongresmani a senátori píšú prezidentovi Fordovi či Henrymu Kissingerovi a nedostávajú uspokojivé odpovede. VY ste však otvorili dvere komunikácii medzi generálom Georgeom S. Brownom, ktorý stojí na čele vojenského aparátu, a mnou. Z celého srdca vám ďakujem.

Teraz vás prosím, aby ste sa rovnakým spôsobom postavili za generála Browna. Je to nesmierne dôležité, pretože Brown, obmedzený spravodajskou medzerou vytvorenou Kissingerom, čelí vo federálnej vláde mnohým nepriateľským silám, ktoré podľa autora na rozdiel od neho nie sú lojálne Spojeným štátom.

Hneď po vypočutí pásky, PROSÍM, pošlite generálovi Brownovi list, telegram alebo Mailgram s vyjadrením podpory. Z hľadiska jeho kariéry si vyžadovalo veľkú odvahu, aby sa so mnou vôbec stretol, no trval na tom napriek odporu štábu. Pod Brownovým velením a so súhlasom prezidenta Forda ako hlavného veliteľa námorníctvo konalo a zatiaľ podľa autora odrazilo plánovaný prekvapivý jadrový útok

sovietskeho námorníctva.

Listy a telegramy posielajte na adresu:

General George S. Brown Chairman of the Joint Chiefs of Staff Washington, D.C. 20301

Podakujte mu za stretnutie so mnou, za konanie a povedzte mu, že stojíte za ním. Tak môžete posilniť jeho postavenie proti tým, ktorí by radšej videli nečinnosť alebo úplnú kapituláciu pred Sovietskym zväzom. Pamätajte: VÁŠ HLAS SA POČÍTA.

Ak nám Boh dá čas a múdrosť, verím, že vojnu, ktorá je tak blízko, možno stále odvrátiť. Nebol by som však čestný, keby som vás nevyzval prijať opatrenia na vlastnú ochranu pre prípad vojny.

Sovietsky zväz má rozsiahly program civilnej obrany, ktorý mu má umožniť prežiť jadrovú vojnu. V Spojených štátoch sa podobné prípravy neurobili okrem takzvaného Federal Relocation Arc — siete 96 prakticky voči bombám odolných podzemných miest, v ktorých môžu mnohí vládni predstavitelia, ktorí nás podľa autora zradili do vojny, všetko prečkať v bezpečí a pohodlí. My ostatní, považovaní za postrádateľných, sme ponechaní sami na seba.

Takmer pred dvoma rokmi som s výhľadom na túto situáciu nahral svoju prvú pásku pre AUDIO BOOKS, INC. s názvom „AKO SA CHRÁNIŤ POČAS PRICHÁDZAJÚCEJ HOSPODÁRSKEJ KRÍZY A TRETEJ SVETOVEJ VOJNY“. Presný časový plán a niektoré podrobnosti sa odvtedy zmenili pre neočakávané prekážky a neúspechy štyroch bratov Rockefellerovcov vrátane sovietskej zrady, no opatrenia, ktoré som vtedy navrhoval, by som na ochranu vás a vašej rodiny odporučil aj dnes.

Dobre informovaní ľudia, ktorí z vlastných zdrojov vedia, že moje dnešné varovania sú správne, si podľa autora práve teraz pripravujú protibombové kryty pre prípad najhoršieho. Ako som však povedal na konci prvej pásky, to, čo môžeme dosiahnuť individuálne, je jedna vec, a to, čo dokážeme spoločne, je celkom iná. Práve tam spočíva moja skutočná nádej. Teraz spolupracujeme na záchrane našej milovanej krajiny.

Ak budeme pokračovať bez straty odvahy a všetci ukážeme obrovskú podporu generálovi Brownovi, mám pocit, že to dokážeme. Možno to znie príliš dobre na to, aby to bola pravda — ale tak kedysi znel aj pojem SLOBODY, z ktorého pred 200 rokmi vznikli Spojené štáty americké.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

KONIEC AUDIO LISTU č. 16

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.